

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

w porozumieniu
z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz
Spraw Wewnętrznych

z dnia 19 lutego 1937 r.

w sprawie opłat targowych, obrotu targowego
zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obro-
tu hurtowego mięsem.

Na podstawie art. 5 ust. (3) i art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. w sprawie uregulowania obrotu zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz obrotu hurtowego mięsem (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 639) zarządza się co następuje:

I. Opłaty targowe.

§ 1. (1) Za korzystanie ze świadczeń ze strony targowiska (tj. za korzystanie z urządzeń targowiska lub hali mięsnej z wszystkimi urządzeniami targowymi, leżącymi zarówno w obrębie

targowiska lub hali, jak i nazewnątrz, oraz za usługi ze strony organów targowych), jak również na pokrycie kosztów nadzoru i notowania cen, zarząd gminy powinien ustanowić jedną ryczałtową opłatę targową.

(2) Opłata ryczałtowa dotyczy tych wszystkich świadczeń, z których klienci targowiska są zmuszeni korzystać.

(3) Pobieranie jakichkolwiek dodatkowych opłat za wyżej wymienione świadczenia jest niedopuszczalne z wyjątkiem przypadku przewidzianego w § 4 ust. (4).

(4) Jeżeli poza świadczeniami określonymi w ust. (1) i (2) targowisko jest przystosowane do innych świadczeń, korzystanie z których jest pozostawione swobodnemu uznaniu klienta, za świadczenia te mogą być pobierane osobno opłaty targowe. Do takich opłat zaliczyć należy: należność za paszę, jeżeli regulamin targowy nie przewiduje karmienia zwierząt wyłącznie paszą dostarczaną przez targowisko (§ 14 ust. 1), opłaty za okresowy wynajem jatek w hurtowej hali mięsnej oraz za korzystanie z chłodni. Ponadto można do takich świadczeń zaliczyć dodatkowe wżenie towaru na żądanie właściciela.

§ 2. (1) Regulamin targowy powinien szczegółowo określać: a) świadczenia, do których targowisko jest przystosowane, b) które z tych świadczeń są objęte opłatą ryczałtową oraz powinien zawierać taryfę opłat.

(2) Taryfa opłat powinna uwzględniać opłaty ryczałtowe oraz stawki opłat wynikające z § 1 ust. (4), § 4 ust. (2) i (4) oraz § 5.

(3) Pobieranie za świadczenia ze strony targowiska jakichkolwiek innych opłat i nieuwidoczniionych w regulaminie jest niedozwolone.

§ 3. (1) Opłatę targową uiszcza oddający zwierzę do uboju, albo wyprowadzający zwierzę z targowiska.

(2) W hurtowym obrocie mięsem opłatę uiszcza sprzedawca mięsa.

(3) Uiszczenie opłaty powinno być potwierdzone kwitem.

§ 4. (1) Uiszczenie opłaty ryczałtowej upoważnia do korzystania ze świadczeń targowiska w dniu targowym i następnym oraz, o ile towar został dowieziony wcześniej lub przetrzymany z poprzedniego targu — w dniu bezpośrednio poprzedzającym targ.

(2) Za korzystanie ze świadczeń targowiska w inne dni może być pobierana za każdy dzień: a) w miejscowościach posiadających chłodnię w reżni najwyższej jedna czwarta opłaty targowej, b) w innych miejscowościach najwyżej jedna szóstą opłaty targowej.

(3) Przy przywiezieniu towaru w inny dzień, niż w przeddzień targu, opłatę za ten dzień pobiera się, o ile towar przywieziony został do godz. 18-ej. Przy wywiezieniu towaru w innym dniu, niż następnym po dniu targowym, opłata za ten dzień powinna być uiszczona, jeżeli wywóz nastąpi po godz. 8-ej.

(4) Od towaru dostarczonego na targowisko lub do hali po godzinach wyznaczonych do jego przyjmowania lub w dniu świątecznym może być pobierana opłata wyższa od przypadającej za ten dzień opłaty, nie wyższa jednak niż o 20% od normalnej opłaty ryczałtowej.

§ 5. (1) Rolnicy - właściciele zwierząt nie-sprzedanych, wyprowadzający je po skończonym targu, po uzyskaniu na świadectwie pochodzenia zwierzęcia adnotacji organów targowych, stwierdzającej, że zwierzę nie zostało sprzedane, uiszczają najwyżej 1/4 opłaty ryczałtowej, a nawet mogą być od niej całkowicie zwolnieni.

(2) Za zwierzęta nie przeznaczone do uboju w miejscowej reżni może być pobierana najwyższej połowa opłaty ryczałtowej. Uiszcza ją wyprowadzający zwierzę z targowiska.

(3) Za świadczenia ze strony targowiska dotyczące zwierząt, które są przeznaczone przez wprowadzających je na targowisko do uboju w miejscowej reżni i które nie będą wystawione na tym targowisku na sprzedaż, może być pobierana opłata targowa w wysokości nie przekraczającej normalnej ryczałtowej opłaty.

(4) Jeżeli rolnik zgłasza do uboju własne zwierzęta, z których mięso oddaje do komisowej odsprzedaży lub przeznacza na potrzeby własnego gospodarstwa, to uiszcza połowę opłaty ryczałtowej, a nawet może być od niej całkowicie zwolniony w wypadkach przewidzianych w regulaminie.

§ 6. Jeżeli targowisko nie zostało zaopatrzone przez posiadacza uprawnień targowego we własne jego urządzenia wagowe, to należność za wżenie pobierana będzie na rzecz właściciela urządzenia wagowego, jednak łącznie z opłatą targową w ramach ustalonego ryczałtu.

§ 7. Pod pojęciem opłaty targowej w rozumieniu § 1 nie podpadają opłaty za świadczenia osób lub instytucji zajmujących się finansowaniem obrotu lub pośrednictwem, jak: kasa targowa, giełda lub ewent. zaprzysiężeni posrednicy targowi.

§ 8. Ceny za paszę i ściółkę powinny być wyznaczone przez zarząd targowiska przynajmniej na kwartał z góry według kosztów własnych.

II. Regulowanie obrotu na targowisku i w hali miesnej.

§ 9. Posiadacz uprawnień targowego powinien:

- a) podać do ogólnej wiadomości godziny, w których towar może być na targowisko dostarczany, oraz dni i godziny, w których odbywa się targ,
- b) określić przeznaczenie targowiska lub hali mięsnej i poszczególnych ich oddziałów,
- c) określić sposób rozmieszczania, przeprowadzania i przewożenia towaru w obrębie targowiska lub hali oraz dostarczania go do wagi,
- d) określić sposób kontroli przy wyprowadzaniu z targowiska zwierząt oraz wynoszeniu mięsa z hali,
- e) podać do ogólnej wiadomości sposób wżania zwierząt i mięsa,
- f) ustalić porządek karmienia i pojenia zwierząt, dostarczać wody do pojenia, oraz jeżeli na danym targowisku używanie własnej paszy i ściółki jest zabronione — dostarczać za opłatą paszy i ściółki,
- g) określić sposób znakowania zwierząt reżnych przez nabywcę bezpośrednio po nabyciu.

§ 10. Kupujący mają prawo wstępu na targowisko wyłącznie w godzinach targowych.

§ 11. W tej części targowiska, która jest miejscem sprzedaży, może w godzinach targowych znajdować się tylko towar przeznaczony na sprzedaż i wprowadzony tam przed rozpoczęciem targu. Wprowadzanie zwierząt na tę część targowiska w godzinach targowych jest zabronione. Towar nieprzeznaczony na sprzedaż powinien w godzinach targowych znajdować się w tej części targowiska lub w pomieszczeniach, które są na ten cel wyraźnie przewidziane. Kupującym dostęp do tej części targowiska i do tych pomieszczeń jest wzbroniony.

§ 12. (1) Odsprzedaż bydła, trzody, koni i owiec oraz hurtowa odsprzedaż mięsa z tych zwierząt w tym samym dniu i na tym samym targowisku lub w tej samej hali między osobami handlującymi zawodowo jest zabroniona.

(2) Postanowienie ust. 1 nie dotyczy odsprzedaży zwierząt, które po nabyciu na danym targu wskutek okaleczenia lub choroby stały się niezdolnymi do transportu, oraz stwierdzonej przez zarząd targowiska odsprzedaży zwierząt na cele eksportowe.

III. Żywienie zwierząt reżnych.

§ 13. (1) Zwierzęta pozostające pod nadzorem zarządu targowiska, a przeznaczone na sprzedaż na cele reżniane, nie mogą być karmione i pojone 6 godzin przed rozpoczęciem targu. Porcja paszy (bytowej, węgetacyjnej) dla tych zwierząt w dniu poprzedzającym targ nie może wynosić więcej, aniżeli:

- a) 8 kg siana dla bydła rosnącego,
- b) 5 litrów pójła z zawartością $\frac{1}{4}$ kg otrąb lub maki dla cieląt,
- c) $1\frac{1}{2}$ kg paszy treściwej dla świń,
- d) 1 kg siana dla owiec.

Jako napój dla bydła rosnącego może być używana tylko woda bez domieszki soli lub środków wzbudzających pragnienie.

(2) Bydło przetrzyniwane w oborach spędowych i którego jakość ma być poprawiona przez intensywną karmę, może być na życzenie właściciela za specjalną dopłatą karmione według norm pasz, kondycyjnej, przewidzianych w regulaminie targowym, z tym, że w przeddzień wystawienia tego bydła na sprzedaż będą stosowane normy przewidziane w ust. (1).

(3) Bezpośrednio po ostatnim przed targiem nakarmieniu zwierząt powinna być ze wszystkich stajen i stanowisk sprząnięta reszta niespożytej paszy. Paszy tej nie wolno używać jako ściółki. Równocześnie koryta powinny być opróżnione z wody oraz jej dopływ względnie dostęp do studni w celu pojenia zwierząt powinien być uniemożliwiony.

§ 14. (1) Przepisy regulaminu targowego mogą przewidzieć, że w obrębie targowiska zwierzęta mogą być karmione tylko paszą dostarczoną przez zarząd targowiska.

(2) Pasza ta nie może być zepsuta lub z innych powodów nienadająca się do użytku.

(3) Gdy właściciel zaniedba swych obowiązków w zakresie karmienia i pojenia zwierząt, wówczas zarząd targowiska zobowiązany jest karmić je i poić na koszt właściciela.

§ 15. Zwierzęta, co do których stwierdzono, że były karmione lub pojone wbrew niniejszym przepisom, powinny być w danym dniu z targu wykluczone.

§ 16. Zarząd targowiska może czynić wyjątki od przepisów niniejszego zarządzenia w zakresie karmienia zwierząt w przypadkach, gdy tego wymaga interes ochrony zwierząt.

IV. Postanowienia końcowe.

§ 17. Właściwa władza przemysłowa po wysłuchaniu opinii właściwych izb samorządu gospodarczego i za zgodą Ministra Przemysłu i Handlu może zatwierdzić regulamin targowy, normujący w odmienny sposób zagadnienia uregulowane niniejszym zarządzeniem.

§ 18. Istniejące regulaminy targowe powinny być dostosowane do przepisów niniejszych i przedstawione do zatwierdzenia właściwej władzy przemysłowej do dnia 15 marca 1937 r. Dla targowisk nie posiadających regulaminów należy je opracować i przedłożyć do zatwierdzenia właściwej władzy przemysłowej do wyżej wymienionego terminu.

§ 19. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Antoni Roman.